

דף סב.

עין משפט א.

יו"ד סימן פב סעיף ב

ג. נאמן הצייד לומר עוף זה התיר לי רבי הצייד ^ס ובלבד שיוחזק אותו צייד ^ע שהוא בקי במינים הטמאים האמורים בתורה ובשמותיהם.

ד. מי שאינו מכיר עופות הטמאים ובשמותיהם בודק בסימנים אלו, כל עוף שהוא דורס ^פ ואוכל בידוע שהוא ממינים הטמאים ואם אינו יודע אם עוף זה דורס אם לאו אם כשמעמידים אותו על חוט חולק את רגליו שני אצבעותיו לכאן ושנים לכאן או שקולט מן האויר ^צ ואוכל בידוע שהוא דורס וטמא.

ה. אם ידוע שעוף זה אינו דורס יש עוד ג' מיני טהרה ^ק שיש לו אצבע יתירה ^ר, והזפק, וקורקבנו נקלפים ביד להוציא אם אינו נקלף אלא בסכין. היה הזפק או הקורקבן חזק ודבוק והניחו בשמש ונהיה רפוי ונקלף ביד הרי זה סימן טהרה.

ס. אבל רבי החכם אינו נאמן, כך היא בחולין ס"ג ע"ב. מ"מ אם ת"ח מעיד שעוף זה טהור ע"פ המסורת נאמן ובפרט בזה"ז שאין לנו אלא לסמוך ע"פ המסורת. ש"ך ס"ק א'. ומיירי בעוף שאין אדם מכיר אותו במקום זה וע"כ נאמן הצייד. ע. היינו רבו הצייד. ש"ך ס"ק ב'.

פ. פי' שנועץ ציפורניו בבעלי חיים ודורסן. ש"ך ס"ק ג'. אבל ר"ת והרשב"א פירשו היינו שדורס ואוכל חי מיהו אכילת זבובים ושקצים חיים לא חשבינן ליה לדורס ואוכל. ורש"י כתב שכל עוף שנותן רגלו על האוכל כשהוא אוכלו שלא ינוד ולא ינטל כולו בפיו היא דרוסה, וכן דעת הרמב"ם בפ"י המשנה. ונפ"מ האידנא דאם יש לנו מסורת לאוכלו וראינו שדורס הקבלה בטעות היא דיש להחמיר בכל הפירושים. כף החיים אות ו'. צ. כשמשליכין לו אוכל הוא קולטו באויר לפיו, ואינו מניחו לארץ קודם. כ"כ רש"י בחולין ס"ה ע"א.

ק. וד' סימנים הם בכללותם יחד עם דורס, והאר"י ז"ל בפ' ראה בשער הפסוקים נתן בהם רמז "צפור" באותיות השניות, צ' מציפור רומז אצבע, פ' מציפור רומז לזפק, ואות ו' מדורס, ואות ר' מקרב"ן.

ר. י"א דכל שיש לו ד' אצבעות זהו אצבע יתירה לפי שיש עופות שאין להם יותר משלוש אצבעות ואין זה נכון, ורש"י פירש האצבע שאחורי האצבעות וגם זה אינו מחוור והעיקר כמו שכתב הר"ן והרא"ה שהאצבע האמצעי שבאותן ג' האצבעות היא גדולה ויתירה מחברותיה והיא קרויה אצבע יתירה. כ"כ הפר"ח אות ו'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

ב. ו. אע"פ שיש לו ג' מיני טהרה אלו אין לאכלו לפי שאנו חוששין שמא הוא דורס אלא א"כ יש להם מסורת **ש** שמסרו להם אבותיהם שהוא טהור.

דף סב :

יו"ד סימן פב סעיף ב

עין משפט ג.ד.

עין בסעיף הקודם

ש. ואם יש מסורת שהוא טהור א"צ לבדוק שאר סימנים וכל כמה שלא ראינו שדורס טהור הוא, וכתב הש"ך שדין זה אמת לכל השיטות. ש"ך ס"ק ו'. ודורס יש להחמיר ככל הפירושים באות ה'. וכן אם ראינו שקולט אוכל מן האויר אין לסמוך על המסורת. כ"כ הלבוש, וכף החיים אות י"ב. והש"ך בנה"כ כתב דיש ציפור דרור טהור ויש ציפור דרור טמא, מיהו ציפור קטן הדר בבתים וקורין אותו בערבית עצפון"ר המנהג לאכלו, כמ"ש בסי' מ"ב, ובכף החיים שם אות ע"ו. ועיין עוד בכף החיים כאן מאות י"ד-כ"ו.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהוד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com